

- obciążenie Komisję kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszą skargą, w tym wszystkimi kosztami przygotowawczymi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi, że decyzja i/lub projekt rozporządzenia w sprawie zastosowania art. 16 Protokołu w sprawie Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej⁽¹⁾, były nieproporcjonalne i niezgodne z prawem. Utrzymuje on ponadto, że Komisja powinna opublikować politykę w sprawie stosowania w przyszłości art. 16 Protokołu w sprawie Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

⁽¹⁾ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. 2019, CI 384, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2021 r. – Illumina / Komisja

(Sprawa T-227/21)

(2021/C 252/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Beard, QC i P. Chappatte, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 19 kwietnia 2021 r. (sprawa COMP/M.10188), wydanej na podstawie art. 22 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾, o uwzględnieniu wniosku Autorité de la Concurrence (Francja) z dnia 9 marca 2021 r. o odesłanie sprawy do Komisji na podstawie art. 22 ust. 1 rozporządzenia w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw i stwierdzeniu jej właściwości do zbadania tej koncentracji pomiędzy Illumina, Inc. i GRAIL, Inc. zgodnie z rozporządzeniem w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw;
- stwierdzenie nieważności pięciu dalszych decyzji o przyłączeniu się [do pierwotnego wniosku] wydanych przez Komisję na podstawie wniosku Niderlandów, Belgii, Grecji, Islandii i Norwegii, zezwalających tym państwom na przyłączenie się do wniosku o odesłanie sprawy do Komisji;
- stwierdzenie nieważności wniosku o odesłanie sprawy do Komisji;
- w razie potrzeby i w zakresie, w jakim jest to konieczne, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 marca 2021 r., w której poinformowano spółkę Illumina o fakcie wpłynięcia do Komisji wniosku o odesłanie sprawy, a której skutkiem prawnym jest – zgodnie z art. 22 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw – zawieszenie procesu koncentracji na podstawie art. 7 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że decyzja Komisji o zbadaniu koncentracji wykracza poza zakres jej kompetencji. W szczególności w decyzji tej Komisja:

- błędnie określiła cel rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw;

- nie uznała, że przekazywanie spraw na podstawie art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw (i na podstawie art. 9 tego rozporządzenia) ma charakter wyjątkowy, a uprawnienia należy interpretować zawężająco;
 - dokonała błędnej oceny kontekstu prawnego art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw;
 - dokonała błędnej interpretacji art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw;
 - błędnie zastosowała zasadę pomocniczości, pewności prawa i proporcjonalności.
2. Zarzut drugi dotyczy, tego że decyzja Komisji w sprawie zbadania koncentracji jest nieważna z tego względu, że wniosek o odesłanie sprawy do Komisji złożony przez francuski organ ochrony konkurencji został złożony po terminie lub że decyzja jest sprzeczna z zasadami pewności prawa i dobrej administracji, z uwagi na zwłokę po stronie Komisji. W szczególności:
- Komisja naruszyła prawo dokonując błędnej interpretacji pojęcia „powiadomienia” zawartego w art. 22 ust. 1 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw i błędnie je stosując dla celów obliczenia daty rozpoczęcia biegu terminu 15 dni roboczych oraz błędnie uznając w konsekwencji, że wniosek został złożony po terminie, co oznacza, że Komisja nie była uprawniona do wydania tej decyzji.
 - W dalszej kolejności lub ewentualnie, jeżeli i w zakresie, w jakim wystosowane pismo stanowiło wezwania w rozumieniu art. 22 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, za pomocą którego władze francuskie (lub inne państwa członkowskie), zostały „powiadomione”, zwłoka z jaką Komisja wystosowała pisma z wezwaniem było sprzeczne z podstawową zasadą pewności prawa i obowiązkiem działania w rozsądnym terminie zgodnie z zasadą dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zmiana polityki w decyzji Komisji o zbadaniu koncentracji narusza uzasadnione oczekiwania spółki Illumina i pewność prawa, ponieważ komisarz Margrethe Vestager w dniu 11 września 2020 r. złożyła precyzyjne i bezwarunkowe oświadczenie, że po wydaniu nowych wytycznych nastąpi zmiana polityki Komisji w odniesieniu do spraw objętych art. 22. Wezwanie zostało jednak wystosowane przed opublikowaniem nowych wytycznych, w czasie gdy deklarowana polityka Komisji polegała na zniechęcaniu do składania wniosków o odesłanie sprawy do Komisji przez państwa członkowskie, które nie posiadały jurysdykcji na mocy własnego prawa krajowego. Komisja realizowała zatem swoją nową politykę przed opublikowaniem nowych wytycznych dotyczących art. 22, co jest sprzeczne z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań spółki Illumina i zasadą pewności prawa.
4. Zarzut czwarty dotyczący popełnienia przez Komisję błędów w zakresie ustaleń faktycznych i oceny, które podważają podstawy decyzji Komisji o zbadaniu koncentracji. W szczególności:
- pismo stanowiące wezwanie oraz wniosek o odesłanie sprawy do Komisji było obarczony istotnymi błędami co do faktów lub doszło do naruszeń proceduralnych/naruszenia prawa do obrony co skutkuje niezgodnością z prawem decyzji lub wniosku;
 - Komisja błędnie stwierdziła, że koncentracja miała wpływ na handel między państwami członkowskimi, ponieważ nie dysponowała odpowiednią podstawą dowodową;
 - Komisja błędnie uznała, że koncentracja grozi znaczącym zakłóceniem konkurencji, ponieważ nie dysponowała odpowiednią podstawą dowodową.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004 L 24, s. 1).